

Volt ugye a folytatás, mármint a Gidák folytatása. Az R-GO zenekar legutolsó szépnemzedékének szőkesége a Mercedesz. A következő folytatás 91-ben következett, amikor is Robi az Évtized zenésze büszke cím tulajdonosa lett a Popmeccsgálán.

Ez nem semmi, úgyhogy erre már a Conticar vezérei is felkapták a fejüket. Ez a fiú megér nekünk egy Mercit - határoztak. Azóta az énekes egy grafitiszürke 190-es példány tulajdonosa is. Az R-GO kapitány pedig csaknem minden jelvényét leszerelte katonaköpenyéről és eldobálta. Kivéve kettőt: az egyik a Conticaré - és hogy ne húzza nagyon a vállát -, a másik hajtókáján meghagyta a Tau-jelet. A ferencesekét.

– Gyerekkori vágyam vált valóra ezzel az autóval. Nem vagyok kocsimániás, Polski Fiatom volt, nem gyűjtöttem jó autóra. De ez a csillagos Merci régi álmom volt. Ez az egyik, ami teljesült az álmaim közül. Nagyon fontos, hogy ne adjuk fel a gyerekkori álmainkat. Én akkoriban gyakran repültem. Ez vágyakozást, nagyra törést jelentett.

– Nemhiába vagy Nyilas. Mi foglalkoztat mostanában, mi van a saját toplistád élén?

- Az idővel én is változtam. Sok minden már nem olyan fontos, amit korábban annak hittem. Azelőtt nem volt fontos, hogy gyónjak, áldozzak. Konok voltam és kinevettem másokat. Ma már tudom, hogy milyen érzés

megkapni az ostyát. Ez a legnagyobb beavatás. Ez által a Megváltóval fizikailag is egyesülsz. Hiszen azt mondta az utolsó vacsorán: Vegyétek, egyétek, ez az én testem!

– És mi az, ami már nem olyan fontos?

– A mindenáron való siker. Az, hogy ott legyek a slágerlista élén. Nagyon jó, hogy ki tudtam lépni ebből a mókuserékből. Persze, amikor itt az ideje, akkor nagyon fontos a szakma, hiszen azért adta Isten a talentumot, hogy zenész legyek és ne - mondjuk - bányász. Háromszor sikerült megtöltenem a Sportcsarnokot: egyszer a Hungáriával, kétszer az R-GO-val. Fél évig készültem, izgultam, telt ház lesz-e. Sikerült, óriási volt! Aztán három nap múlva már senki sem beszélt róla. Korábban szinte rabja voltam a körülményeknek: „ha egy órán belül nem hozod a fotót, nem jelensz meg”, „...ha holnap nem érsz rá forgatni, kimaradsz a tévéből”, „ha nem adsz interjút”. Phú...há... és elájulsz. Összefolytak a nappalok és az éjszakák. Negyvenévesen alig olvastál, alig láttál valamit a világból, nem tartod a kapcsolatot a barátaiddal. Most már sok mindenre jut időm. Évek óta először jutottam el nyaralni.

– Merre jártál?

– Rómában.

– Mi tetszett a legjobban?

– Nem a nagy és döllyfős barokk templomok. A katakombákban - az őskeresztyének áldozatvállalásának színhelyén - viszont elindult a fantáziám. Meg a Via Appia Anticán, ahol ugyanazok a kövek vannak, amelyeken Szent Péter is járt. Nézttem, melyik lehetett az, amelyiken Péter visszafordult, amikor kishitűen el akarta hagyni Rómát? De szembetalálkozott Jézussal és akkor hangzott el a jól ismert kérdés: Quo vadis Domine? Uram, hová mégy? Erre azt válaszolta: Újra megfeszít-

tetem magam. Péter megértette és visszafordult. Neki Rómában, a keresztyének között van dolga. Hasonló élményeim voltak Jeruzsálemben, és más vonatkozásban Londonban is. A Beatles iránti szerelmem nem múlik el soha: Abbey Road...

– Én a Dakota-házhoz zárandokoltam el New Yorkban.

– Mi is voltunk ott néhány éve. Szűcs Jutkával a repülőtérről egyenesen odamentünk a

Írta: Adminisztrátor

2010. szeptember 18. szombat -

Lennon-házhoz, hogy magamba szívjam levegőjét.

– Mi lesz jövőre az R-GO háza táján?

– Tavasszal végigjárjuk a környező országok magyar lakta vidékeit, és a Duna-tévé rögzíti a koncerteket. Reméljük, lesz annyi támogatónk, hogy a bevételt otthagyhadjuk valamilyen nemes célra. Itthon pedig akarunk a Népstadionban egy Conticar autóshow-val egybekötött nagyszabású R-GO-koncertet, együtt a régiekkel. **Zétényi Zoltán** A szerző felvételei